

LA RESISTÈNCIA, EL CANVI DEMOCRÀTIC I LA UNITAT SÓN LA GARANTIA DE LA VICTÒRIA

George Habash

Escrit en el XXXVIII aniversari de la fundació del Front Popular per a l'Alliberament de Palestina

19 de desembre de 2005

www.nodo50.org/csca

A les masses del nostre ferm poble palestí,
a les masses de la nostra gloriosa nació àrab,
als camarades:

Per començar, dirigeixo la meva salutació als herois de la resistència a Palestina, als comitès d'acció nacionalista dins de la Intifada; dirigeixo la meva salutació a les masses del nostre poble a la franja de Gaza, a Jerusalem, a Betlem, a Ramallah, a Jenin, a Nablus, a Hebron i a totes les ciutats, els pobles i els campaments de refugiats de la palestina Cisjordania. Dirigeixo la meva salutació a aquells que s'enfronten a diari, amb els seus cossos nus, a la ocupació sionista que expropia les terres per complementar la construcció del mur de separació racial. Dirigeixo la meva salutació a les pures ànimes dels màrtirs, màrtirs de la llibertat i de la independència, els màrtirs de la Intifada i de la resistència. Salutacions per les seves famílies, pels seus fills i filles. Dirigeixo la meva cordial salutació als meus germans i camarades, els presoners resistents dins de les presons de l'ocupació israeliana, i als de la presó de Jericó; una forta salutació al líder pacient a la seva cel·la el camarada Ahmad Saadat, secretari general del FPAP, als seus camarades, al vicesecretari el combatent Abdel Rahim Maluh, al líder i germà Marwan al-Barguti i a Hasan Yusef; al lluitador Samir Qontar, els seus camarades i a tots els presos àrabs a les presons sionistes; igualment també dirigeixo la meva salutació als resistents i combatents a Iraq, Líban, Síria, Egipte i de tots els països àrabs.

Arriba la commemoració de la fundació del gloriós Front Popular per a l'Alliberament de Palestina en els temps difícils que viu la zona àrab. La causa palestina i el nostre FPAP, el secretari general del qual Ahmad Saadat, així com el vicesecretari Abdel Rahim Maluh, els seus camarades i un gran número de quadres de l'FPAP, estan a les presons a causa de les seves fermes posicions, que no admeten la concessió sobre el principi de les causes nacionals. I aquí reafirmo la meva felicitació al FPAP per la seva contundent continuïtat, que representa un clar exemple de fermesa reflectida pels camarades combatents dins de les presons israelianes i pels camarades combatents sobre la terra palestina integrats dins de les Brigades del Màrtir Abu Ali Mustafa, tan en la franja de Gaza com a les ciutats, campaments de refugiats i pobles de Cisjordània.

Fites aconseguides i vigència de la resistència

En aquesta gloriosa commemoració, ens aturem per valorar la marxa de l'any que ha passat, un any ple de successos i esdeveniments polítics a la nostra estimada pàtria i a la zona àrab. En aquest sentit, i en el pla palestí, ens preguntem: quines fites s'han aconseguit?

Al meu entendre, la fita més important ha estat la retirada de la ocupació sionista de la franja de Gaza i el desmantellament dels seus assentaments. Això ha estat un dels fruits de la resistència i de la intifada, ja que sense els cops de la resistència i les seves operacions no s'hauria aconseguit la retirada. Però aquesta victòria nacional queda malmesa per la permanència de les mesures repressives israelianes que han transformat Gaza en una gran presó, sent aquesta transformació un dels objectius de Sharon al retirar-se d'allí; és a dir, mantenir el control sionista sobre els passos fronterers terrestres, marítims i aeris, la qual cosa requereix la continuació de la opció de la resistència com a garantia per a la consecució de la llibertat i de la independència. Doncs l'estratègia israeliana ja és coneguda per la partició i la divisió de la terra palestina en cantons, tractant així de separar Cisjordània de Gaza per a neutralitzar-la del camp de la lluita. Igualment, aquesta política israeliana pretén devorar i expropiar més terres palestines, persistir continuant amb la construcció del mur de separació racial i aïllar a Jerusalem, capital de l'Estat Palestí, de les demés ciutats palestines i suprimir els factors necessaris per l'establiment de l'Estat Palestí Independent. Així doncs, existeix una estratègia israeliana sostinguda per l'administració estadounidenca davant la qual ens preguntem: És que existeix alguna estratègia palestina sobre la qual podem lluitar? Qualsevol estratègia palestina ha d'incloure els nostres farts coneguts principis palestins i que són: el dret al retorn (el retorn dels refugiats a les seves cases i a les seves terres d'on foren evacuats), Jerusalem com a capital de l'Estat Palestí, i evacuar i desmantellar els assentaments a Cisjordània, de la mateixa manera que es va fer a Gaza.

La construcció del mur de separació racial és la continuïtat del pla d'expropiació i colonització. Aquest mur, que fou condemnat per tot el món, fou aixecat per a destruir qualsevol estructura i factors d'un nou Estat palestí, així com per a colpejar el veritable sentit de la independència i la desitjada llibertat, que és l'eslògan aixecat per la Intifada. L'enemic sionista segueix endavant amb la seva política de devoració de les terres, provocant l'angoixa sobre els nostre poble, i tot i l'interna lluita partidista israeliana, al final la totalitat dels partits, en el fons, són partits sionistes que coincideixen en els principis sionistes. Seria un error apostar per ells i concloure que existeix algun canvi en el pensament polític israelià.

Reptes en l'escenari regional àrab

En el pla regional àrab, els perills venen més que en qualsevol altre temps passat, acompanyant a aquest escenari l'existència d'una estratègia

estadounidenca activa que treballa per a planificar la situació de la zona àrab en ares de dominar i controlar els seus recursos. Aquesta estratègia, amb el pas del temps, camina en l'avançada i rauda, particularment, després de la ocupació estadounidenca d'Iraq. Podem observar la conclusió dels graons de dita estratègia a través de les influències estadounidenques sobre el Líban, tractant d'imposar un protectorat internacional sobre el país, amb tot el que comporta per a executar la segona part de la resolució 1559 del Consell de Seguretat de NNUU, que té com a objectiu la resistència islàmica al Líban, desarmar a les milícies palestines dins dels campaments de refugiats al Líban, i intentar així (des d'Israel i EUA) suprimir la causa palestina i impedir que pugui respirar des dels pulmons àrabs. D'altra banda, l'estratègia nord-americana aplica més pressions sobre Síria, tenint a la diana les seves posicions nacionalistes àrabs, i com a objectiu la imposició de sancions econòmiques. Això a causa del que representa Síria pels seus fermes principis nacionalistes a la zona.

Els esdeveniments succeeixen al mateix temps que existeix un esfondrament oficial àrab i una carrera àrab cap a la normalització de relacions amb l'entitat sionista. Davant hi existeix una immunologia popular àrab. Els primers símptomes que responen a tal afirmació són visibles en el futur de la resistència a Iraq, Palestina, Líban i Síria, així com en el començament de les mobilitzacions populars a Egipte i a tots els països àrabs. La resistència iraquiana va alimentar les esperances i ha provocat -i provoca- grans assoliments sobre el terreny; a més imposarà la seva agenda sobre la propera retirada estadounidenca, que suposarà la primera derrota d'EUA després de Vietnam. Mireu la influència de dita resistència contra les forces d'invasió nord-americanes i el que està aconseguint, mireu a la opinió pública nord-americana i internacional i a les fortes veus que s'oposen al pla de l'administració nord-americana en la seva guerra i ocupació sobre Iraq.

Pel que fa a la resistència islàmica al Líban, liderada pel partit de Hezbula amb el seu permanent proveïment i disposat sempre a respondre al que es planeja en la seva contra, està capacitada per alliberar el que queda de terra libanesa (granges de Shebaa).

A Palestina, el nostre poble segueix amarrant-se a l'heroica resistència fins la consecució de la llibertat, la independència, el retorn i l'establiment de l'Estat palestí amb tota la sobirania i amb Jerusalem com a capital. L'estratègia nord-americana-sionista, treballa des de fa anys contra la resistència per esborrar-la de Palestina.

Pel que fa a Síria, segueix reafirmant-se en la seva opció per a resistir a qualsevol pressió nord-americana i a qualsevol sanció que puguin imposar-li, en ares de protegir els seus principis nacionals i alliberar El Golan de l'ocupació sionista. Davant d'aquests escenaris i realitats, estariem en la segona ronda de la lluita contra el pla nord-americà-sionista. I amb ocasió de l'aniversari del FPAP, reafirmem el següent:

Primer: Ens reafirmem sobre la opció de la resistència en la confrontació contra els plans sionistes sobre la terra; és a dir: la legitimitat de la resistència

juntament a una clara estratègia per a la mateixa.

Segon: Treballar per a consagrar els conceptes de la llibertat i la independència, i protegir els assoliments de la Intifada i de la resistència a través de la reactivació de les institucions de la OAP; consagrar el concepte del diàleg democràtic, la formació d'una direcció nacional col·legiada i col·lectiva, i treballar per a la realització d'unes eleccions legislatives lliures i honestes, basades sobre la democràcia, la reforma, la lluita contra la corrupció i la construcció interna.

Tercer: Ens reafirmem en la necessitat de reactivar l'acció nacionalista i de masses per a tornar-li el caràcter popular a la Intifada i resistir al mur de separació racial que expropia més terres de Jerusalem i de la Cisjordània palestina.

Quart: Cometre els esforços per fer de la causa contra el mur una de les causes de lluita internacionalista favorables al seu desmantellament; particularment, quan estem legitimats pel compromís i la resolució del Tribunal Internacional de Justícia de La Haya, que ordena el seu desmantellament i [estableix] la seva il·legimitat; igualment, mobilitzar a la opinió pública internacional, a les forces antiglobalització i a les forces solidàries internacionals favorables a la lluita palestina, a la resistència contra el mur de separació racial i a totes les formes d'apartheid i reclusió racial.

Cinquè: Treballar en favor de l'auxili al nostre poble a les zones ocupades al 1948, pels que sofreixen a causa del racisme sionista, i solidaritzar-se amb la seva justa lluita, valorant el seu valent posicionament al costat del seu poble i dels seus germans a Cisjordània i Gaza, amb el que això significa pel que fa a que el nostre poble, allà on es trobi, està unit en la seva lluita i és indivisible.

Sisè: A nivell regional àrab, i en aquesta difícil etapa que amenaça a la zona, és necessari aturar-se davant la crisi del Moviment d'Alliberament Àrab i proposar solucions a les seves dificultats a través de la renovació del seu discurs nacionalista àrab, la delimitació dels seus objectius immediats i pensar en una acció frontista-nacionalista àrab-islàmica i resistent; això s'aconseguiria coordinant-se amb la corrent islàmica il·lustracionista, el que cristal·litzaria un front resistent a tots els plans de domini nord-americà-sionista a la zona. Igualment hauríem de coordinar-nos amb les forces i partits solidaris àrabs que auxiliaren al nostre poble i a la seva Intifada a Palestina, situant-los davant les seves responsabilitats històriques i proposar un mecanisme per a la lluita contra la normalització de relacions amb Israel, perquè dites forces duguin a terme la seva lluita per la democràcia i pels objectius nacionalistes àrabs.

Commemorant l'aniversari del FPAP dirigeixo la meva salutació als fòrums nacionalistes als països àrabs i a les forces amants de la pau en el món, solidàries amb la lluita del poble palestí, particularment a Amèrica Llatina, i a les forces de solidaritat internacional a Europa i Amèrica. Dirigeixo la meva salutació a la nostra família resistent a les zones ocupades al 1948, a la família que està a la diàspora i a la que està al Golan ocupat. Dirigeixo la meva salutació als herois de la resistència a Palestina, Líban i Iraq. I una salutació a

tots els presos i detinguts a les presons israelianes, a la presó de Jericó, als combatents iraquians detinguts a la presó d'Abu Ghuraib i a totes les presons americano-iraquianes.

Glòria i vida eterna pels nostres herois màrtirs
Victòria per la resistència